

Song of Songs, 1:1-8:14

Song of Songs 1:1-8:14

(1) The Song of Songs, by Solomon.

(2) Oh, give me of the kisses of your mouth, For your love is more

delightful than wine. (3) Your

ointments yield a sweet fragrance,

Your name is like finest oil—

Therefore do maidens love you. (4)

Draw me after you, let us run! The

king has brought me to his

chambers. Let us delight and rejoice

in your love, Savoring it more than

wine— Like new wine they love

you! (5) I am dark, but comely, O

daughters of Jerusalem— Like the

tents of Kedar, Like the pavilions of

Solomon. (6) Don't stare at me

because I am swarthy, Because the

sun has gazed upon me. My

mother's sons quarreled with me,

They made me guard the vineyards;

My own vineyard I did not guard.

שִׁיר הַשִּׁירִים א':א'-ח':י"ד

(א) שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשִׁלְמָה:

(ב) יִשְׁקֵנִי מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ

כִּי־טוֹבִים דְּדִיךָ מִיַּיִן: (ג) לְרִיחֲךָ

שְׁמֵנֶיךָ טוֹבִים שֶׁמֶן תּוֹרַק שְׁמֶךָ

עַל־כֵּן עֲלָמוֹת אֶהְבֹּדְךָ: (ד) מִשְׁכְּנֵי

אַחֲרֶיךָ נִרְוָצָה הֵבִיאֵנִי הַמֶּלֶךְ

חֲדָרָיו נִגְלָה וְנִשְׁמַחָה לְךָ נִזְכְּרָה

דְּדִיךָ מִיַּיִן מִיִּשְׁרַיִם אֶהְבֹּדְךָ: {פ}

(ה) שְׁחֹרָה אָנִי וְנֹאזָה בָנוֹת

יְרוּשָׁלַם כְּאֵהְלֵי קָדָר כִּירִיעוֹת

שִׁלְמָה: (ו) אֶל־תִּרְאוּנִי שְׂאֵנִי

שְׁחַרְחֶרֶת שִׁשְׁזַפְתָּנִי הַשֶּׁמֶשׁ בְּנֵי

אֲמִי נִחְרוּבֵי שְׁמֵנִי נִטְרָה

אֶת־הַכְּרָמִים כְּרָמֵי שְׁלִי לֹא

נִטְרָתִי: (ז) הַגִּידָה לִי שְׂאֵהְבָה

נִפְשֵׁי אֵיכָה תִרְעָה אֵיכָה תִרְבִּיץ

בְּצִהָרִים שִׁלְמָה אֶהְיָה כְּעֵטִיהָ עַל

(7) Tell me, you whom I love so well; Where do you pasture your sheep? Where do you rest them at noon? Let me not be as one who strays Beside the flocks of your fellows. (8) If you do not know, O fairest of women, Go follow the tracks of the sheep, And graze your kids By the tents of the shepherds. (9) I have likened you, my darling, To a mare in Pharaoh's chariots: (10) Your cheeks are comely with plaited wreaths, Your neck with strings of jewels. (11) We will add wreaths of gold To your spangles of silver. (12) While the king was on his couch, My nard gave forth its fragrance. (13) My beloved to me is a bag of myrrh Lodged between my breasts. (14) My beloved to me is a spray of henna blooms From the vineyards of En-gedi. (15) Ah, you are fair, my darling, Ah, you are fair, With your dove-like eyes! (16) And you, my beloved, are handsome, Beautiful indeed! Our couch is in a

עֲדָרֵי חֲבֵרֶיךָ: (ח) אִם-לֹא תִדְעֵי לְךָ
הֵיפָה בְּנַשִּׁים צְאִי-לְךָ בְּעַקְבֵי
הַצֹּאן וְרַעֲלֵי אֶת-גְּדִיתְךָ עַל
מִשְׁכְּנוֹת הָרָעִים: {פ} (ט) לְסִסְתִּי
בְּרִכְבֵּי פָרְעֹה דְמִיתִיךָ רַעֲיָתִי: (י)
נֵאוּ לְחֵיילֶךָ בַּתָּרִים צֹאֲרֶךָ
בְּחֲרוֹזִים: (יא) תּוֹרֵי זֶהָב גַּעֲשֶׂה-לְךָ
עִם נִקְדּוֹת הַכֶּסֶף: (יב) עַד-שֶׁהַמָּלֶךְ
בְּמִסְבּוֹ נִרְדֵּי נִתַּן רִיחוֹ: (יג) צֹרֹר
הַמָּר | דוּדֵי לִי בֵּין שְׁדֵי יֵלִין: (יד)
אֲשַׁפֵּל הַכֶּפֶר | דוּדֵי לִי בְּכַרְמֵי עֵין
גְּדִי: {ס} (טו) הַגָּד יָפָה רַעֲיָתִי הַגָּד
יָפָה עֵינֶיךָ יוֹנִים: (טז) הַגָּד יָפָה
דוּדֵי אֶף נָעִים אֶף-עֲרֻשָׁנו רַעֲנָנָה:
(יז) קָרוֹת בְּתֵינֹו אֲרָזִים (רַחֲיטָנו)
[רַהֲיטָנו] בְּרוֹתִים: (א) אֲנִי חֲבַצְלֶת
הַשָּׂרוֹן שׁוֹשְׁנַת הָעֲמָקִים: (ב)
כְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחוֹתִים כֵּן רַעֲיָתִי
בֵּין הַבְּנוֹת: (ג) כְּתַפּוּחַ בְּעֵצֵי הַיַּעַר
כֵּן דוּדֵי בֵּין הַבְּגִים בְּצֵלוֹ חֲמֻדָּתִי
וַיִּשְׁבַּתִּי וּפְרִיו מְתוֹק לְחֻכִּי: (ד)

bower; (17) Cedars are the beams of
 our house, Cypresses the rafters. (1)
 I am a rose of Sharon, A lily of the
 valleys. (2) Like a lily among
 thorns, So is my darling among the
 maidens. (3) Like an apple tree
 among trees of the forest, So is my
 beloved among the youths. I delight
 to sit in his shade, And his fruit is
 sweet to my mouth. (4) He brought
 me to the banquet room And his
 banner of love was over me. (5)
 "Sustain me with raisin cakes,
 Refresh me with apples, For I am
 faint with love." (6) His left hand
 was under my head, His right arm
 embraced me. (7) I adjure you, O
 maidens of Jerusalem, By gazelles or
 by hinds of the field: Do not wake
 or rouse Love until it please! (8)
 Hark! My beloved! There he comes,
 Leaping over mountains, Bounding
 over hills. (9) My beloved is like a
 gazelle Or like a young stag. There
 he stands behind our wall, Gazing
 through the window, Peering

הַבֵּיאֲנִי אֶל-בַּיִת הַיָּיִן וְדַגְלוּ עָלַי
 אֶהְבֶּה: (ה) סִמְכוּנֵי בָּאֲשִׁישׁוֹת
 רִפְדוּנִי בַתְּפוּחִים כִּי-חֹלֶת אֶהְבֶּה
 אָנִי: (ו) שְׁמֵאלוֹ תַחַת לְרַאשִׁי
 וַיִּמְנֵנוּ תַחַבְקָנִי: (ז) הַשֶּׁבַעַתִּי
 אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בַּצַּבָּאוֹת אֹ
 בָאֵילוֹת הַשָּׁדֵה אִם-תָּעִירוּ |
 וְאִם-תָּעוֹרְרוּ אֶת-הָאֶהְבֶּה עַד
 שֶׁתַּחֲפִץ: {ס} (ח) קוֹל דּוֹדִי
 הִנֵּה-זֶה בָּא מְדַלֵּג עַל-הַהָרִים
 מִקַּפֵּץ עַל-הַגְּבָעוֹת: (ט) דּוֹמָה דּוֹדִי
 לְצִבִּי אֹ לְעֹפֵר הָאֵילִים הִנֵּה-זֶה
 עוֹמֵד אַחַר כְּתִלּוֹנוֹ מִשְׁגִּיחַ
 מִן-הַחֲלֹנוֹת מִצִּיץ מִן-הַחֲרָכִים: (י)
 עֲנֵה דּוֹדִי וְאָמַר לִי קוֹמִי לָךְ רַעֲיִתִי
 יִפְתֵּי וּלְכִי-לָךְ: (יא) כִּי-הִנֵּה הִסְתּוֹ
 עָבַר הַגֶּשֶׁם חָלַף הַלֵּךְ לוֹ: (יב)
 הַנְּצַנִּים נִרְאוּ בְּאֶרֶץ עֵת הַזִּמְיִר
 הִגִּיעַ וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאֶרְצֵנוּ:
 (יג) הַתְּאֵנָה חָנְטָה פִּגְיָה וְהַגְּפָנִים |
 סִמְדָר נִתְּנוּ רֵיחַ קוֹמִי (לכִי) [לָךְ]

through the lattice. (10) My beloved spoke thus to me, “Arise, my darling; My fair one, come away!

(11) For now the winter is past, The rains are over and gone. (12) The

blossoms have appeared in the land,

The time of pruning has come; The song of the turtledove Is heard in

our land. (13) The green figs form

on the fig tree, The vines in

blossom give off fragrance. Arise,

my darling; My fair one, come

away! (14) “O my dove, in the

cranny of the rocks, Hidden by the

cliff, Let me see your face, Let me

hear your voice; For your voice is

sweet And your face is comely.” (15)

Catch us the foxes, The little foxes

That ruin the vineyards— For our

vineyard is in blossom. (16) My

beloved is mine And I am his Who

browses among the lilies. (17) When

the day blows gently And the

shadows flee, Set out, my beloved,

Swift as a gazelle Or a young stag,

For the hills of spices! (1) Upon my

רְעִיתִי יִפְתֵּי וְלִכְיִלָּה: {ס} {יד} יוֹנְתִי

בַּחֲגוּי הַסֵּלַע בְּסֹתֵר הַמְּדֻרָּה

הִרְאִינִי אֶת־מְרֹאֲיָךְ הַשְּׁמִיעֵנִי

אֶת־קוֹלְךָ כִּי־קוֹלְךָ עָרַב וּמְרֹאֲיָךְ

נִאֻוָּה: {ס} {טו} אַחְזוּ־לָנוּ שְׁעָלִים

שְׁעָלִים קָטָנִים מְחַבְּלִים כְּרָמִים

וּכְרָמֵינוּ סִמְדָר: {טז} דוֹדֵי לִי וְאֲנִי

לֹו הָרֵעָה בְּשׁוֹשָׁנִים: {יז} עֵד

שִׁפּוֹחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצִּלְלִים סֹבֹ

דִּמְה־לְךָ דוֹדֵי לְצַבִּי אִו לְעַפֵּר

הָאֵילִים עַל־הָרֵי בְּתָר: {ס} {א}

עַל־מִשְׁכְּבִי בְּלִילוֹת בְּקִשְׁתִּי אֵת

שִׂאֵהָבָה נִפְשִׁי בְּקִשְׁתִּי וְלֹא

מִצָּאתִיו: {ב} אֶקוּמָה נָא וְאֶסוּבָּה

בְּעִיר בְּשׁוֹקִים וּבְרַחֲבוֹת אֲבִקְשֶׁהָ

אֵת שִׂאֵהָבָה נִפְשִׁי בְּקִשְׁתִּי וְלֹא

מִצָּאתִיו: {ג} מִצָּאוּנִי הַשְּׁמָרִים

הַסֹּבְבִים בְּעִיר אֵת שִׂאֵהָבָה נִפְשִׁי

רְאִיתָם: {ד} כִּמְעֹט שְׁעַבְרָתִי מֵהֶם

עֵד שִׁמְצָאתִי אֵת שִׂאֵהָבָה נִפְשִׁי

אֶחֱזֹתִיו וְלֹא אֶרְפְּנוּ עַד־שֶׁהִבִּיאתִיו

couch at night I sought the one I love— I sought, but found him not. (2) “I must rise and roam the town, Through the streets and through the squares; I must seek the one I love.” I sought but found him not. (3) I met the watchmen Who patrol the town. “Have you seen the one I love?” (4) Scarcely had I passed them When I found the one I love. I held him fast, I would not let him go Till I brought him to my mother’s house, To the chamber of her who conceived me (5) I adjure you, O maidens of Jerusalem, By gazelles or by hinds of the field: Do not wake or rouse Love until it please! (6) Who is she that comes up from the desert Like columns of smoke, In clouds of myrrh and frankincense, Of all the powders of the merchant? (7) There is Solomon’s couch, Encircled by sixty warriors Of the warriors of Israel, (8) All of them trained in warfare, Skilled in battle, Each with

אֶל־בַּיִת אֲמִי וְאֶל־חֶדֶר הַדֹּרְתִי: (ה)
הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם
בְּצַבָּאוֹת אוֹ בְּאֵילוֹת הַשָּׂדֶה
אִם־תִּעֲרֹו | וְאִם־תִּעֲוֹרְרוּ
אֶת־הָאֵהָבָה עַד שֶׁתִּחַפֵּץ: {ס} (ו)
מִי זֹאת עָלָה מִן־הַמַּדְבָּר כְּתִימָרוֹת
עֵשֶׂן מִקִּטְרֵת מֵר וּלְבוֹנָה מְכֹל
אֲבָקֵת רוּכָל: (ז) הֲיֵנָה מִטָּתוֹ
שֶׁל־שְׁלֹמֹה שְׁשִׁים גְּבָרִים סָבִיב לָהּ
מִגְּבָרֵי יִשְׂרָאֵל: (ח) כֹּלֵם אֶחָזִי
חָרֵב מִלְמַדִּי מִלְחָמָה אִישׁ חָרָבוֹ
עַל־יֵרְכּוֹ מִפֶּחֶד בַּלִּילוֹת: {ס} (ט)
אֶפְרָיִם עֲשֵׂה לוֹ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה
מֵעֵצֵי הַלְּבָנוֹן: (י) עֲמוּדָיו עֲשֵׂה
כֶּסֶף רִפִּידָתוֹ זָהָב מְרַכְּבוֹ אֲרָגְמָן
תּוֹכוֹ רְצוּף אֵהָבָה מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלַם:
(יא) צְאֵנָה | וְרֵאֵנָה בְּנוֹת צִיּוֹן
בַּמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בְּעֵטְרָה שֶׁעֵטְרָה־לּוֹ
אִמּוֹ בַּיּוֹם חֲתַנְתּוֹ וּבַיּוֹם שִׁמְחַת
לְבוֹ: {ס} (א) הַנָּדָּה יִפָּה רַעֲיִתִי הַנָּדָּה
יִפָּה עֵינֶיהָ יוֹנִים מִבְּעַד לְצַמְתָּהָ

sword on thigh Because of terror by night. (9) King Solomon made him a palanquin Of wood from Lebanon. (10) He made its posts of silver, Its back of gold, Its seat of purple wool. Within, it was decked with love By the maidens of Jerusalem. (11) O maidens of Zion, go forth And gaze upon King Solomon Wearing the crown that his mother Gave him on his wedding day, On his day of bliss.

(1) Ah, you are fair, my darling, Ah, you are fair. Your eyes are like doves Behind your veil. Your hair is like a flock of goats Streaming down Mount Gilead. (2) Your teeth are like a flock of ewes Climbing up from the washing pool; All of them bear twins, And not one loses her young. (3) Your lips are like a crimson thread, Your mouth is lovely. Your brow behind your veil [Gleams] like a pomegranate split open. (4) Your neck is like the Tower of David, Built to hold

שְׁעָרָךְ כְּעֵדֶר הָעֵזִים שְׁגָלְשׁוֹ מִהָר
 גִּלְעָד: (ב) שְׁנִיךָ כְּעֵדֶר הַקְּצוּבוֹת
 שְׁעָלוּ מִן־הַרְחֵצָה שְׁכֵלָם
 מִתְּאִימוֹת וְשִׁכְלָה אֵין בָּהֶם: (ג)
 כְּחוֹט הַשָּׁנִי שְׁפֹתוֹתֶיךָ וּמִדְּבָרְךָ
 נֶאֱוָה כְּפֶלַח הַרְמוֹן רִקְתָּךְ מִבְּעַד
 לְצִמְתָּךְ: (ד) כְּמַגְדָּל דָּוִד צִוְאַרְךָ
 בְּנוֹי לְתִלְפִיּוֹת אֶלֶף הַמָּגִן תָּלוּי
 עָלָיו כֹּל שְׁלֹטֵי הַגְּבָרִים: (ה) שְׁנֵי
 שְׂדֵיךָ כְּשְׁנֵי עֶפְרַיִם תְּאוּמֵי צְבִיָּה
 הַרוֹעִים בְּשׁוֹשְׁנֵי: (ו) עַד נְשִׁיפוֹתַי
 הַיּוֹם וְנָסוּ הַצִּלְלִים אֵלֶיךָ לִי
 אֶל־הָר הַמֹּזֵר וְאֶל־גְּבַעַת הַלְּבוֹנָה:
 (ז) כִּלְךָ יָפָה רַעֲיָתִי וּמֹום אֵין בְּךָ:
 {ס} (ח) אֶתִּי מִלְּבָנוֹן כִּלָּה אֶתִּי
 מִלְּבָנוֹן תָּבוֹאִי תִשׁוּרִי | מִרְאֵשׁ
 אֲמָנָה מִרְאֵשׁ שְׁנִיר וְחֶרְמוֹן
 מִמְּעַנּוֹת אֲרָלוֹת מִהֶרְרִי נְמָרִים: (ט)
 לִבְבְּתָנִי אֲחֹתִי כִלָּה לִבְבְּתָנִי
 (בֶּאֱחָד) [בְּאֲחָת] מֵעֵינֶיךָ בְּאֲחָד
 עָנַק מִצִּוְרָנֶיךָ: (י) מֵה־יָפוֹ דְּרִיךְ

weapons, Hung with a thousand
 shields— All the quivers of
 warriors. (5) Your breasts are like
 two fawns, Twins of a gazelle,
 Browsing among the lilies. (6)
 When the day blows gently And the
 shadows flee, I will betake me to
 the mount of myrrh, To the hill of
 frankincense. (7) Every part of you
 is fair, my darling, There is no
 blemish in you. (8) From Lebanon
 come with me; From Lebanon, my
 bride, with me! Trip down from
 Amana's peak, From the peak of
 Senir and Hermon, From the dens
 of lions, From the hills of leopards.
 (9) You have captured my heart, My
 own, my bride, You have captured
 my heart With one [glance] of your
 eyes, With one coil of your
 necklace. (10) How sweet is your
 love, My own, my bride! How
 much more delightful your love
 than wine, Your ointments more
 fragrant Than any spice! (11)
 Sweetness drops From your lips, O

אַחַתִּי כָּלָה מֵה־טָבוֹ דְּלִיף מִיַּיִן
 וְרִיחַ שְׁמֵנֶיךָ מִכָּל־בְּשָׂמִים: (יא)
 נֹפֶת תִּטְפְּנָה שְׂפֹתֶיךָ כָּלָה דְּבִשׁ
 וְחָלָב תַּחַת לְשׁוֹנֶיךָ וְרִיחַ שְׁלֹמֹתֶיךָ
 כְּרִיחַ לְבָנוֹן: (יב) גֵּן | נָעוּל אַחַתִּי
 כָּלָה גַּל נָעוּל מֵעֵינַי חֲתוּם: (יג)
 שְׁלַחֲיֶיךָ פְּרָדִים רְמוֹזִים עִם פְּרִי
 מִגְּדִים כְּפָרִים עִם־נִרְדִים: (יד) נִרְדִּי
 | וְכִרְפֹם קָנָה וְקִנְמוֹן עִם כָּל־עֵצֵי
 לְבוֹנָה מֵר וְאֶהֱלוֹת עִם כָּל־רֵאשֵׁי
 בְּשָׂמִים: (טו) מֵעֵינַי גְּזִים בְּאֵר מַיִם
 חַיִּים וְנִזְלִים מִן־לְבָנוֹן: (טז) עֹרֵי
 צֶפֶן וּבֹאֵי תִימָן הִפְיַחֵי גִנֵּי יִזְלוּ
 בְּשִׁמּוֹ יָבֵא דוֹדִי לְגִזּוֹ וַיֹּאכַל פְּרִי
 מִגְּדֵיו: (א) בָּאתִי לְגִנִּי אַחַתִּי כָּלָה
 אֲרִיתִי מוֹרִי עִם־בְּשָׂמֵי אֲכַלְתִּי יַעֲרִי
 עִם־דְּבִשֵׁי שְׁתִּיתִי יֵינִי עִם־חֶלְבֵי
 אֲכַלוּ רֵעִים שְׁתוּ וְשָׁכְרוּ דוֹדִים:
 {ס} (ב) אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עֵר קוֹל |
 דוֹדִי דוֹפֵק פֶּתַח־יְלִי אַחַתִּי רַעֲיַתִּי
 יוֹנְתִי תִמְתִּי שְׂרָאשֵׁי נִמְלֵא־טָל

bride; Honey and milk Are under
your tongue; And the scent of your
robes Is like the scent of Lebanon.

(12) A garden locked Is my own, my
bride, A fountain locked, A sealed-
up spring. (13) Your limbs are an
orchard of pomegranates And of all
luscious fruits, Of henna and of
nard— (14) Nard and saffron,
Fragrant reed and cinnamon, With
all aromatic woods, Myrrh and
aloes— All the choice perfumes.

(15) [You are] a garden spring, A
well of fresh water, A rill of
Lebanon. (16) Awake, O north
wind, Come, O south wind! Blow
upon my garden, That its perfume
may spread. Let my beloved come
to his garden And enjoy its luscious
fruits! (1) I have come to my
garden, My own, my bride; I have
plucked my myrrh and spice, Eaten
my honey and honeycomb, Drunk
my wine and my milk. Eat, lovers,
and drink: Drink deep of love! (2) I
was asleep, But my heart was

קְנוצוֹתַי רְסִיִּי לַיְלָה: (ג) פִּשְׁטוֹתַי
אֶת־כֶּתְנֹתַי אֵיכָכָה אֲלַבְּשָׁנָה
רַחֲצוֹתַי אֶת־רַגְלֵי אֵיכָכָה אֶטְנַפֵּם:
(ד) דּוֹדַי שָׁלַח יָדוֹ מִן־הַחֹר וּמַעֲי
הֵמוּ עָלָיו: (ה) קָמְתִי אָנִי לִפְתַּח
לְדוֹדַי וַיְדִי נִטְפוֹ־מֹר וְאֶצְבְּעוֹתַי
מֹר עֵבֶר עַל כַּפּוֹת הַמְּנַעוּל: (ו)
פִּתַּחְתִּי אָנִי לְדוֹדַי וְדוֹדַי חָמַק עֵבֶר
נִפְשִׁי יֵצֵאָה בְּדַבְּרוֹ בְּקִשְׁתִּיהוּ וְלֹא
מִצְאָתִיהוּ קָרָאתִיו וְלֹא עָנָנִי: (ז)
מִצְאָנִי הַשְּׁמֵרִים הַסַּבְבִּים בְּעִיר
הַכּוֹנֵי פְצַעוֹנֵי נִשְׂאוּ אֶת־רִדְדֵי
מַעְלֵי שְׁמֵרֵי הַחֲמוֹת: (ח) הַשְּׁבַעְתִּי
אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם אִם־תִּמְצְאוּ
אֶת־דּוֹדַי מִה־תִּגִּדוּ לוֹ שְׁחֹלֶת
אֶהְבֶּה אָנִי: (ט) מִה־דוֹדְךָ מְדוּד
הִיפָה בְּנָשִׁים מִה־דוֹדְךָ מְדוּד
שָׁכָכָה הַשְּׁבַעְתָּנוּ: (י) דּוֹדַי צַח
וְאֵדוֹם דָּגוּל מְרַבֶּבָה: (יא) רֵאשׁוּ
כַתֵּם פִּזוּ קְנוצוֹתַי תִּלְתְּלִים שְׁחָרוֹת
כְּעוֹרֵב: (יב) עֵינָיו כְּיוֹנִים עַל־אֶפְיָקִי

wakeful. Hark, my beloved knocks!
 “Let me in, my own, My darling,
 my faultless dove! For my head is
 drenched with dew, My locks with
 the damp of night.” (3) I had taken
 off my robe— Was I to don it
 again? I had bathed my feet— Was
 I to soil them again? (4) My beloved
 took his hand off the latch, And my
 heart was stirred for him. (5) I rose
 to let in my beloved; My hands
 dripped myrrh— My fingers,
 flowing myrrh— Upon the handles
 of the bolt. (6) I opened the door
 for my beloved, But my beloved
 had turned and gone. I was faint
 because of what he said. I sought,
 but found him not; I called, but he
 did not answer. (7) I met the
 watchmen Who patrol the town;
 They struck me, they bruised me.
 The guards of the walls Stripped
 me of my mantle. (8) I adjure you,
 O maidens of Jerusalem! If you
 meet my beloved, tell him this:
 That I am faint with love. (9) How

מִיָּמִים רָחֲצוֹת בְּחֶלֶב יִשְׁבּוֹת
 עַל-מְלֵאת: (ג) לְחַיּוֹ כְּעָרוֹגֶת
 הַבֶּשֶׂם מִגְדָּלוֹת מְרַקְחִים שְׁפָתוֹתָיו
 שׁוֹשְׁנִים נִטְפּוֹת מִזֶּרַע עֵבֶר: (ד) יָדָיו
 גָּלִילִי זָהָב מִמְּלֵאִים בְּתַרְשִׁישׁ
 מֵעֵיו עָשֶׂת לְשׁוֹן מְעַלְפֶת סְפִירִים:
 (ט) שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי יָשׁ מִיִּסְדִּים
 עַל-אֲדָנִי-כְּזֹ מֵרָאֵהוּ כְּלִבְנוֹן בְּחֹר
 כְּבָאֲרָזִים: (טז) חִכּוֹ מִמְתַּקִּים וְכֹלֹ
 מִחֲמָדִים זֶה דוֹדִי וְזֶה רַעֲיֵ בָנוֹת
 יְרוּשָׁלַם: (א) אָנָּה הֲלֹךְ דוֹדְךָ הֵיכָּה
 בְּנָשִׁים אָנָּה פָּנָה דוֹדְךָ וְנִבְקָשְׁנוּ
 עֲמָךְ: (ב) דוֹדִי יֵרֵד לְגִנּוֹ לְעֶרְגוֹת
 הַבֶּשֶׂם לְרַעוֹת בַּגָּזִים וְלִלְקֹט
 שׁוֹשְׁנִים: (ג) אָנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי לִי
 הֲרַעָה בְּשׁוֹשְׁנִים: {ס} (ד) יָפָה אַתְּ
 רַעֲיִתִי כְּתַרְצָה נְאוּהָ כִּירוּשָׁלַם
 אֵימָה כְּנִדְגָלוֹת: (ה) הֵסִבִי עֵינֶיךָ
 מִנְּגִדֵי יְשָׁהֵם הֲרַהֲיִבֵנִי שְׁעָרֶךָ כְּעֶדֶר
 הָעֲזִים שְׁגָלְשׁוּ מִן-הַגְּלֶעַד: (ו)
 שְׁנִיךָ כְּעֶדֶר הַרְחִלִים שְׁעָלוּ

is your beloved better than another,
 O fairest of women? How is your
 beloved better than another That
 you adjure us so? (10) My beloved
 is clear-skinned and ruddy,
 Preeminent among ten thousand.
 (11) His head is finest gold, His
 locks are curled And black as a
 raven. (12) His eyes are like doves
 By watercourses, Bathed in milk,
 Set by a brimming pool. (13) His
 cheeks are like beds of spices, Banks
 of perfume His lips are like lilies;
 They drip flowing myrrh. (14) His
 hands are rods of gold, Studded
 with beryl; His belly a tablet of
 ivory, Adorned with sapphires. (15)
 His legs are like marble pillars Set
 in sockets of fine gold. He is
 majestic as Lebanon, Stately as the
 cedars. (16) His mouth is delicious
 And all of him is delightful. Such is
 my beloved, Such is my darling, O
 maidens of Jerusalem! (1) “Whither
 has your beloved gone, O fairest of
 women? Whither has your beloved

מִן־הַרְחֵצָה שְׁכֶלֶם מִתְּאִימוֹת
 וְשִׁכְלָה אֵין בָּהֶם: (י) כְּפִלַּח הַרְמוֹן
 רִקְתָּךְ מִבְּעַד לְצִמְתְּךָ: (ח) שְׁשִׁים
 הָמָה מְלָכוֹת וְשִׁמְנַיִם פִּילֵגְשִׁים
 וְעֵלְמוֹת אֵין מִסְפָּר: (ט) אַחַת הִיא
 יוֹנְתִי תִמְתִּי אַחַת הִיא לְאַמָּה בָּרָה
 הִיא לְיוֹלְדֹתָהּ רְאוּהָ בָנוֹת
 וַיֵּאשְׁרוּהָ מְלָכוֹת וּפִילֵגְשִׁים
 וַיְהִלְלוּהָ: {ס} (י) מִי־זֹאת הַנְּשֻׁקָפָה
 כְּמו־שֹׁחַר יַפֵּה כְּלָבָנָה בָּרָה
 כַּחֲמָה אֵימָה כְּנֹדְגָלוֹת: {ס} (יא)
 אֶל־גִּנַּת אֶגּוֹז יִרְדְּתִי לְרֵאוֹת בְּאֲבִי
 הַנְּחַל לְרֵאוֹת הַפְּרָחָה הַגֶּפֶן הַנִּצּוֹ
 הַרְמָנִים: (יב) לֹא יִדְעֵתִי נִפְשִׁי
 שְׁמִתְנִי מִרְכָּבוֹת עַמִּי נָדִיב: (א)
 שׁוּבִי שׁוּבִי הַשּׁוֹלְמִית שׁוּבִי שׁוּבִי
 וַנְּחִזֶּה־בָךְ מִה־תְּחִזּוּ בַשּׁוֹלְמִית
 כְּמַחֲלַת הַמַּחְנִיִּים: (ב) מִה־יָפּוּ
 פְּעַמְיֶךָ בְּנֻעָלִים בַּת־נָדִיב חֲמוּקֵי
 יִרְכִּיךְ כְּמוֹ חֲלָאִים מַעֲשֵׂה יְדֵי
 אָמֹן: (ג) שְׁרִירָךְ אֶגֶן הַסֵּהָר

turned? Let us seek him with you.”
 (2) My beloved has gone down to
 his garden, To the beds of spices, To
 browse in the gardens And to pick
 lilies. (3) I am my beloved’s And my
 beloved is mine; He browses among
 the lilies. (4) You are beautiful, my
 darling, as Tirzah, Comely as
 Jerusalem, Awesome as bannered
 hosts. (5) Turn your eyes away from
 me, For they overwhelm me! Your
 hair is like a flock of goats
 Streaming down from Gilead. (6)
 Your teeth are like a flock of ewes
 Climbing up from the washing
 pool; All of them bear twins, And
 not one loses her young. (7) Your
 brow behind your veil [Gleams]
 like a pomegranate split open. (8)
 There are sixty queens, And eighty
 concubines, And damsels without
 number. (9) Only one is my dove,
 My perfect one, The only one of
 her mother, The delight of her who
 bore her. Maidens see and acclaim
 her; Queens and concubines, and

אֶל־יַחְסֹר הַמִּזְג בְּטִנּוֹ עֲרַמַת חֲטָיִם
 סוּגָה בְּשׁוֹשְׁנִים: (ד) שְׁנֵי שָׁדַיִךְ
 כְּשְׁנֵי עֶפְרַיִם תְּאֵמִי צְבִיָּה: (ה)
 צִוְּאָרֶךְ כְּמַגְדָּל הַשָּׁן עֵינֶיךָ בְּרִכּוֹת
 בַּחֲשָׁבוֹן עַל־שֵׁעַר בֵּת־רַבִּים אִפְךָ
 כְּמַגְדָּל הַלְּבָנוֹן צוּפָה פָּנֵי דַמָּשְׁקָ:
 (ו) רֵאשִׁיף עָלֶיךָ כְּכַרְמֶל וְדָלֵת
 רֵאשִׁיף כְּאַרְגָּמָן מִלֶּךָ אָסוּר
 בְּרֵה־טָיִם: (ז) מֵה־יְפִית וּמֵה־נִּלְעַמָּת
 אֶהְבֶּה בַת־עֲנוּגִים: (ח) זֹאת קוֹמַתְךָ
 דְּמַתָּה לְתַמָּר וְשָׁדַיִךְ לְאַשְׁכְּלוֹת:
 (ט) אֶמְרֵתִי אֶעֱלֶה בְּתַמָּר אֶחְזֶה
 בְּסִנְסִנּוֹ וַיְהִי־וַיֵּנָא שָׁדַיִךְ כְּאַשְׁכְּלוֹת
 הַגָּפֶן וְרִיחַ אִפְךָ כַּתְּפוּחִים: (י)
 וְחִכְךָ כִּיֵּין הַטּוֹב הוֹלֵךְ לְדוּדֵי
 לְמִישָׁרִים דוֹבֵב שְׁפָתַי יִשְׁנִים: (יא)
 אֲנִי לְדוּדֵי וְעָלִי תִשׁוּקְתוֹ: {ס} (יב)
 לָכֵה דוּדֵי נִצָּא הַשָּׂדֶה נְלִינָה
 בְּכַפָּרִים: (יג) נִשְׁפִּימָה לְכַרְמִים
 נִרְאָה אִם־פָּרְחָה הַגָּפֶן פִּתְחָה
 הַסְמִדָר הַנִּצּוֹ הַרְמוֹנִים שָׁם אֶתָּן

praise her. (10) Who is she that shines through like the dawn, Beautiful as the moon, Radiant as the sun Awesome as bannered hosts? (11) I went down to the nut grove To see the budding of the vale; To see if the vines had blossomed, If the pomegranates were in bloom. (12) Before I knew it, My desire set me Mid the chariots of Ammi-nadib. (1) Turn back, turn back, O maid of Shulem! Turn back, turn back, That we may gaze upon you. “Why will you gaze at the Shulammitte In the Mahanaim dance?” (2) How lovely are your feet in sandals, O daughter of nobles! Your rounded thighs are like jewels, The work of a master’s hand. (3) Your navel is like a round goblet— Let mixed wine not be lacking!— Your belly like a heap of wheat Hedged about with lilies. (4) Your breasts are like two fawns, Twins of a gazelle. (5) Your neck is like a tower of ivory, Your eyes like

אֶת־דְּדֵי לָךְ: (י) הַדּוֹדָאִים
 נִתְנוּ־יְרִיחַ וְעַל־פֶּתַח־יְנוֹ כָּל־מְגָדִים
 חֲדָשִׁים גַּם־יִשָּׁנִים דּוֹדֵי צָפְנֹתַי לָךְ:
 (א) מִי יִתְנֶה כְּאֵח לִי יוֹנֵק שְׂדֵי
 אֲמִי אֲמַצְאֶה בַּחוּץ אֲשַׁקֶּה גַם
 לֹא־יָבוּזוּ לִי: (ב) אֲנֶהֱגֶה אֲבִיָּאֶה
 אֶל־בַּיִת אֲמִי תִלְמַדְנִי אֲשַׁקֶּה מִיַּיִן
 הַרְקַח מֵעֵסִיס רְמָנִי: (ג) שְׂמֵאלוֹ
 תַּחַת רֵאשִׁי וַיִּמְנֶנּוּ תַּחֲבֻקְנִי: (ד)
 הַשְּׂבַעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם
 מִה־תָּעִירוּ | וּמִה־תִּעְרְרוּ
 אֶת־הָאֵהָבָה עַד שֶׁתִּחַפֵּץ: {ס} (ה)
 מִי זֹאת עֲלָה מִן־הַמְּדַבֵּר מִתְרַפֶּקֶת
 עַל־דּוֹדָהּ תַּחַת הַתְּפוּחַ עוֹרְרֹתֶיהָ
 שָׁמָּה חִבְּלֹתֶיהָ אֲמָה שָׁמָּה חִבְּלָהּ
 יִלְדֶתֶהָ: (ו) שִׁימְנֵי כַּחֲוֹתֶם עַל־לֶבֶךָ
 כַּחֲוֹתֶם עַל־זְרוּעֶהָ כִּי־עֵזָה כַּמֹּת
 אֵהָבָה קָשָׁה כְּשֵׂאוֹל קִנְיָה
 רִשְׁפֵיהָ רִשְׁפֵי אִשׁ שְׁלֵה־בִתֶּיהָ: (ז)
 מַיִם רַבִּים לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹת
 אֶת־הָאֵהָבָה וּנְהָרוֹת לֹא יִשְׁטְפוּהָ

pools in Heshbon By the gate of
 Bath-rabbim, Your nose like the
 Lebanon tower That faces toward
 Damascus. (6) The head upon you
 is like crimson wool, The locks of
 your head are like purple— A king
 is held captive in the tresses. (7)
 How fair you are, how beautiful! O
 Love, with all its rapture! (8) Your
 stately form is like the palm, Your
 breasts are like clusters. (9) I say: Let
 me climb the palm, Let me take
 hold of its branches; Let your
 breasts be like clusters of grapes,
 Your breath like the fragrance of
 apples, (10) And your mouth like
 choicest wine. “Let it flow to my
 beloved as new wine Gliding over
 the lips of sleepers.” (11) I am my
 beloved’s, And his desire is for me.
 (12) Come, my beloved, Let us go
 into the open; Let us lodge among
 the henna shrubs. (13) Let us go
 early to the vineyards; Let us see if
 the vine has flowered, If its
 blossoms have opened, If the

אִם-יִתֵּן אִישׁ אֶת-כָּל-הָזֶן בֵּיתוֹ
 בְּאַהֲבָה בּוֹז יְבוֹזוּ לוֹ: {ס} (ח)
 אַחֲוֹת לָנוּ קִטְנָה וְשָׂדִים אֵין לָהּ
 מִהַנְּעֻשָׂה לְאַחֲתָנוּ בַּיּוֹם
 שְׂיִדְבַר-רַבָּה: {ט} אִם-חֹמֶה הִיא
 נִבְנְהָ עָלֶיהָ טִירַת כֶּסֶף וְאִם-דָּלָת
 הִיא נִצְוֹר עָלֶיהָ לֹחַ אֲרָז: {י} אֲנִי
 חֹמֶה וְשָׂדֵי כַּמְגִדְלוֹת אֲזֵ הָיִיתִי
 בְּעֵינָיו כְּמוֹצֵאת שָׁלוֹם: {פ} (יא)
 כֶּרֶם הָיָה לְשִׁלְמָה בְּבַעַל הָמוֹן
 נָתַן אֶת-הַכֶּרֶם לְנֹטְרִים אִישׁ יִבֵּא
 בְּפִרְיוֹ אֶלֶף כֶּסֶף: {יב} כְּרָמִי שְׂלִי
 לְפָנַי הָאֶלֶף לְךָ שִׁלְמָה וּמְאֲתָיִם
 לְנֹטְרִים אֶת-פְּרִיֹ: {יג} הַיּוֹשֶׁבֶת
 בַּגְּזִיִּים חֲבֵרִים מִקְשִׁיבִים לְקוֹלֶךָ
 הַשְּׂמִיעֵנִי: {יד} בְּרַח | דוֹדִי
 וְדַמְהֵלְךָ לְצַבִּי אֹו לְעֹפֵר הָאֵילִים
 עַל הָרִי בְּשָׁמַיִם:

pomegranates are in bloom. There I
will give my love to you. (14) The
mandrakes yield their fragrance, At
our doors are all choice fruits; Both
freshly picked and long-stored
Have I kept, my beloved, for you.

(1) If only it could be as with a
brother, As if you had nursed at my
mother's breast: Then I could kiss
you When I met you in the street,
And no one would despise me. (2) I
would lead you, I would bring you
To the house of my mother, Of her
who taught me— I would let you
drink of the spiced wine, Of my
pomegranate juice. (3) His left
hand was under my head, His right
hand caressed me. (4) I adjure you,
O maidens of Jerusalem: Do not
wake or rouse Love until it please!

(5) Who is she that comes up from
the desert, Leaning upon her
beloved? Under the apple tree I
roused you; It was there your
mother conceived you, There she
who bore you conceived you. (6)

Let me be a seal upon your heart,
Like the seal upon your hand. For
love is fierce as death, Passion is
mighty as Sheol; Its darts are darts
of fire, A blazing flame. (7) Vast
floods cannot quench love, Nor
rivers drown it. If a man offered all
his wealth for love, He would be
laughed to scorn. (8) “We have a
little sister, Whose breasts are not
yet formed. What shall we do for
our sister When she is spoken for?
(9) If she be a wall, We will build
upon it a silver battlement; If she be
a door, We will panel it in cedar.”
(10) I am a wall, My breasts are like
towers. So I became in his eyes As
one who finds favor. (11) Solomon
had a vineyard In Baal-hamon. He
had to post guards in the vineyard:
A man would give for its fruit A
thousand pieces of silver. (12) I have
my very own vineyard: You may
have the thousand, O Solomon,
And the guards of the fruit two
hundred! (13) O you who linger in

the garden, A lover is listening; Let
me hear your voice. (14) “Hurry, my
beloved, Swift as a gazelle or a
young stag, To the hills of spices!”